

Wijziging van de Algemene Ouderdomswet, de Ziekenfondswet en de Kinderbijslagwet voor kleine zelfstandigen (maatregelen ten behoeve van minder draagkrachtigen)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET
EINDVERSLAG

(Ingezonden bij brief van 24 november 1969)

Nr. 7

De ondergetekenden hebben er naar gestreefd in de uitvoerige memorie van antwoord alle in het voorlopig verslag gestelde vragen zorgvuldig te beantwoorden.

Zij namen met leedwezen kennis van de uitspraak van de commissie, dat zij deze beantwoording in het algemeen niet voldoende achtten.

Uiteraard zijn de ondergetekenden bereid naar aanleiding van vragen die bij de openbare behandeling zullen worden gesteld aanvullende inlichtingen tijdens die behandeling te verstrekken.

Verscheidene leden, die het zeer betreunden dat de ondergetekenden het op dit moment, nu een wetsontwerp is voorgesteld dat duidelijk het karakter van een tijdelijke regeling draagt, niet opportuun achten om een gefundeerd oordeel uit te spreken over een voorstel dat een vérgaande structurele wijziging van de ziekenfondsverzekering behelst, verwachtten alsnog een antwoord op hun vraag, welke verdere verlichting van de premielast van de vrijwillige verzekering mogelijk zou zijn in het kader van hun voorstel.

Zoals de ondergetekenden reeds in de memorie van antwoord hebben opgemerkt, wordt door de voorgestelde verhoging van de toelatingsgrens van de bejaardenverzekering tot 70 pct. van de loongrens, bereikt dat praktisch alle bejaarden, afkomstig uit de verplichte verzekering, van de vrijwillige verzekering overgaan naar de bejaardenverzekering. De hierdoor ontstane vermindering van de premielast voor de vrijwillige verzekering wordt zoals de ondergetekenden reeds mededeelden geraamd op 4 pct., waarbij er rekening mede werd gehouden dat er mogelijk een aantal alleenstaande bejaarden niet zou overgaan naar de bejaardenverzekering omdat de door hen te betalen premie in de derde en vierde premieklasse niet lager zou zijn dan de premie welke zij thans als vrijwillig verzekerden betalen. Indien deze omstandigheid zich niet zou voordoen, zou dit de premielast misschien met 5 in plaats van met 4 pct. verlichten.

Het resultaat van de voorgestelde wijziging van de bejaardenverzekering is in dit opzicht dus vrijwel gelijk aan het resultaat dat zou worden verkregen met het voorstel van deze leden, waarbij de ondergetekenden nog opmerken, dat de voorstellers blijkbaar doelen op het voortduren van de verplichte verzekering van bejaarden die niet meer als werknemer in loondienst zijn, daar de verplichte verzekering geen leeftijdsgrens kent.

Met betrekking tot de gedachte om over te gaan tot voortzetting van de verplichte verzekering voor bejaarden, die geen werknemer meer zijn, waarbij dan een premie zou worden gevorderd bijvoorbeeld ter hoogte van 5 pct. van het A.O.W.-pensioen, merken de ondergetekenden het volgende op.

Naar raming zal het bestand van de bejaardenverzekering, zoals dit volgens de voorgestelde wijziging van de bejaardenverzekering zou komen te luiden, bestaan uit

391 000 betalende ongehuwden en
246 000 betalende gehuwden.

Indien deze verzekerden een premie zouden gaan betalen ter hoogte van 5 pct. van het A.O.W.-pensioen, zou de opbrengst bedragen:

$$391\ 000 \times \frac{5}{100} \times f\ 3774 = f\ 73\ 781\ 700 \text{ plus}$$

$$246\ 000 \times \frac{5}{100} \times f\ 5358 = f\ \frac{65\ 903\ 400}{f\ 139\ 685\ 100}$$

Naar raming zal de premie-opbrengst van de betalende verzekerden-bejaarden volgens het wetsvoorstel circa f 225 700 000 bedragen. Het voorstel van deze leden zou derhalve leiden tot een mindere premieopbrengst van circa f 86 000 000.

Het is duidelijk dat dit extra-bedrag van f 86 000 000 onmogelijk in het kader van dit wetsvoorstel kan worden gefinancierd, onverschillig welke verschuiving via een evenredige verdeling tussen de verplichte en de vrijwillige verzekering zou plaatsvinden. Een dergelijk voorstel zou tevens leiden tot premieverhoging voor de verplichte verzekering.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

B. ROOLVINK.

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

R. J. H. KRUISINGA.